

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Michálíka a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Daniela Hudáka na neverejnom zasadnutí konanom 24. januára 2013 v Bratislave v trestnej veci odsúdeného **P. K. a spol.** pre organizátorstvo a pomoc k trestnému činu neodvedenia dane a poistného podľa § 10 ods. 1 písm. a/, písm. c/, § 148a ods. 1 alinea 2, ods. 4 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 30. júna 2002 formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. a iné, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu predsedu senátu Špecializovaného trestného súdu v Pezinku zo 07. septembra 2012, sp. zn. PK-2Tš 29/2006, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného **P. K. s a z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Predseda senátu Špecializovaného trestného súdu v Pezinku uznesením zo 07. septembra 2012, sp. zn. PK-2Tš 29/2006, podľa § 553 ods. 2, ods. 5 Tr. por. s použitím § 567j Tr. por. per analogiam, § 1 ods. 3, § 12 ods. 3 písm. c/, § 13 ods. 3, § 14 ods. 1 písm. a/, písm. d/, ods. 4, § 16 ods. 3, § 17 ods. 1, ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov a s poukazom na § 2 ods. 3 zákona č. 659/2007 Z.z. o zavedení meny euro v Slovenskej republike a o zmene a doplnení niektorých zákonov priznal ustanovenej obhajkyňi JUDr. M. H. za obhajobu P. K. odmenu v celkovej výške 3 514,30 €, a to v rozsahu presne špecifikovanom vo výroku tohto rozhodnutia.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený P. K. sťažnosť (zv. č. 66, č. l. 176 spisu).

V písomnom odôvodnení podanej sťažnosti pritom poukázal na to, že jemu ex-offo pridelená obhajkyňa nekonala v súlade s jeho záujmami a v zmysle jeho pokynov, pričom podľa jeho informácií mala dokonca v rozpore s jeho vôľou realizovať i priznanie jeho viny, čím ho vážne poškodila. O jej neprofesionálnom prístupe svedčí i nepreštudovanie príslušného spisového materiálu a laicky spísané, o žiadne konkrétne fakty sa opierajúce odvolanie. Hoci na hlavnom pojednávaní žiadal o výmenu obhajcu s tým, že si ustanoví vlastného, nebolo mu to súdom umožnené.

Z dôvodov vyššie uvedených preto odsúdený nesúhlasí s náhradou nákladov jemu ustanovenej obhajkyňi.

Najvyšší súd Slovenskej republiky primárne zistiac, že sťažnosť je prípustná, bola podaná oprávnenou osobou a v zákonom stanovenej lehote podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť ako i konanie tomuto výroku predchádzajúce a dospel k takému záveru, že podaná sťažnosť **nie je dôvodná**.

Z obsahu predloženého spisu vyplýva, že ods. P. K. bola JUDr. M. H. za obhajkyňu ustanovená opatrením predsedu senátu Špeciálneho súdu v Pezinku z 22. septembra 2005, sp. zn. PK-2Tš 9/05.

Trestné stíhanie v predmetnej veci sa právoplatne skončilo dňa 19. decembra 2011, a to rozsudkom Špeciálneho súdu v Pezinku z 28. apríla 2008, sp. zn. PK-2Tš 29/2006, v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 19. decembra 2011, sp. zn. 1 To 10/2010 (v napadnutom uznesení nesprávne uvedené, že sa jednalo o uznesenie, ako i nesprávne uvedená sp. zn. 1 Toš 10/2010).

Vyššie menovaná obhajkyňa si návrhom zo dňa 7. februára 2011, Špecializovanému trestnému súdu doručeným dňa 24. februára 2011, uplatnila odmenu, náhradu hotových výdavkov a náhradu za stratu času v celkovej výške 3 874,96 €.

Predseda senátu uvedeného prvostupňového súdu daný návrh preskúmal a zistil, že tento je síce v celom rozsahu dôvodný, no obhajkyňa pochybila pri vyčíslení odmeny za niektoré úkony, a preto ňou uplatnený nárok v zmysle toho upravil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že sa plne stotožňuje s rozhodnutím predsedu senátu Špecializovaného trestného súdu, toto považuje za správne a zákonné. Aj podľa jeho názoru bolo v danom prípade nevyhnutné obhajkyňou uplatnenú odmenu a náhradu v zmysle prislúchajúcich predpisov náležite korigovať, pričom v podrobnostiach v tejto súvislosti odkazuje na vyčerpávajúce odôvodnenie napadnutého rozhodnutia.

Pokiaľ ide potom o námietky odsúdeného, uplatnených v ním podanej sťažnosti, tak tieto smerujú len voči spôsobu výkonu obhajoby jemu pridelenou advokátkou, a preto sa nimi tunajší súd nezaoberal.

V predmetnom konaní súd rozhoduje o priznaní odmeny a náhrad ustanovenému obhajcovi (určení ich výšky), na ktoré má v zmysle zákona nárok bez ohľadom na výsledok konania či kvalitu ňou poskytnutých právnych služieb (k tomu viď i R 42/1991), a teda výhrady uvedeného charakteru tu treba považovať za irelevantné.

Z dôvodov vyššie uvedených preto Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené v enunciiate tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 24. januára 2013

JUDr. Štefan M i c h á l i k, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová